

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, o návrhu žalovaného na přikázání věci jinému krajskému soudu,

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 72/2015 **se p ř i k a z u j e** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 23. 4. 2015 podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem městského soudu spočívajícím v „iracionálním pošlapávání zákona instrukcí MS ČR“ ze strany místopředsedkyně městského soudu a „zastašování uzavřením podatelny většinu podání žalobce“ ze strany orgánu státní správy soudů.

Městský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tím, že žalovaným je městský soud a žaloba směřuje proti zásahu tohoto soudu, u nějž působí soudci, kteří by o podané žalobě měli rozhodovat. Tato skutečnost by mohla vyvolat objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů městského soudu. Svůj návrh podpořil odkazem na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70.

Účastníci řízení se k návrhu na delegaci nevyjádřili.

Ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. upravuje možnost Nejvyššího správního soudu přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Jedná se o případ tzv. delegace nutné. Vedle toho § 9 odst. 2 s. ř. s. upravuje případ tzv. delegace vhodné, kdy Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné. Podle § 9 odst. 3 s. ř. s. mají účastníci právo se vyjádřit k tomu, kterému soudu má být věc přikázána.

V posuzovaném případě se jedná o delegaci nutnou. V projednávané věci totiž městskému soudu napadla žaloba proti namítanému nezákonnému zásahu městského soudu. V takovém případě lze mít důvodné pochybnosti o nepodjatosti všech soudců, kteří vyřizují agendu správního soudnictví, protože městský soud, který by měl ve věci rozhodnout, je současně žalovaným. Všichni soudci specializovaných senátů tohoto soudu jsou proto vyloučeni pro možnou podjatost (§ 8 odst. 1 s. ř. s.). Pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného městského soudu tak nelze sestavit senát, který by věc projednal.

V souvislosti s objektivní pochybností o nepodjatosti soudců, kteří by měli rozhodovat o žalobě proti soudu, u něhož sami působí, Nejvyšší správní soud, stejně jako městský soud, odkazuje na rozsudek ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70, ve kterém uvedl, „že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoli na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít o jeho nepodjatosti pochybnost“. V tomto ohledu je vhodné poukázat i na obecnou právní zásadu, podle které nikdo nesmí být soudcem ve své vlastní věci (*nemo iudex in causa sua*). Ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt.

Vzhledem k výše uvedenému tedy Nejvyšší správní soud přikazuje předmětnou věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. září 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu